Salue O et Pfidum et dulce decus meum. Literas tuas serius accepi
quas ut Cratandro exhiberi possent. Iam enim mercatoribus tuis
duobus diebus preuerterat Francofurdum petiturus. De me,
Cratandre, cupidones adhuc sumus Vsimus et ego, quid soluturi
simus non intelligo. Tamen si coniectare licebit viginti quatuor
aureis minus (Iante enim viuimus) ultro expendis, illi satisfaciet.
Deinde viginti aureis no facile educauero hera amica et affectus
illos quos toties tibi multo, quia me an licent perdamus nodum
diudicarim temere. Supellectilem comparauimus aliquot nec
paucis aureis. Centum Francos dedit Guilielmus Quadraginta
parens. Nunc uide quantula expense quanti sumptus sint
Vtroque priuatim victum habente et considera quis non possint
suffitere ab illo, et ab hac donate datique perenniq. Parentem
uis rogandum ut ministret ubi opus erit. At ille interim di speciem
perdiscet, nihil erogabit et adhuc in amante debatis habetur, eaque
denique, qui pter tam opinionem tam expectationem nostram eruit
committet, Quis enim facile laturum sit spes, quando meque quidque
meique adeo acerbi uel si maius perpetui doloris hysteriam dem
(uix sit me eo persuadente atque id plorato et hilari multus percensuerim.
Quo quidem audito no difficilem futurum se ostendebat si
in comodum sollicitandi atque eqs Veneris scortum nutriturus
forem. Vtrumque intellecturus re sit genitor quicquid idem agit
abduxi malum maximum meam mulierem uidebitur inter tria
maximum malum Vtrio, atque si sanius consilium ex Tripode
tuo mihi depromas relicto Cratandro, apud dominam cum
domina victum mihi parabo quod eo modo (si me supputatio
sed ea no ita solliate exacta fallat) satis eris habi
turi simus. Hic ego rogito te, ista protinus ad aures
parentum peruentura, Ductiros illos, cum scorto manet sub codem
tecto, manet dies et noctes, ima uiuit, ab ista no auellitur
qui deperit, doctorque uirique consuetudine negligit qui negligit
studia, consumit se infamatque amore scorti, ducet generique
Crebelior ignominiam muret, otio marcescit, Extrandeque
no iuuemus nec opibus nec opera adsimus filio no filio
indigno denique cui sic uiuenti uel ab hostibus bene fiat.

Sic illi dicent puto, at ego nō mordebor at fera alacriter tre
de mihi si ita casurum sit quippiam. Purgarem tibi rebus
facta mea nisi per nuncij absum celeratorē q̄ velim nisi q̄
per literas ~~perdit~~ perdibilium ut ita dicam fidem probaberer
Utinam pernosses q̄ vix me continea tui animi vadiare me
ocm nostrę Veneris uitęq̄ telam pertexam Sed alias cōmodius
tutiusq̄ et amibus tuis et meo desyderio obsequar. Vrsinus
tuam rescriptionē expectat. Vnū est quod à te petari ve
lim officium quo petito totum hunc hominem seruū tuum reddi
turus es, Est aut hor Cupio habeam ex serico quod Damas
nacant duplicem habere, cupio ut tu seriū quantū satis ee
possit ad hanc conseuendam adiunde sumas ex aliquo ut credat
Vt hor mittas dum parentibus Ego soluam anno proximo
nisi omnes bonę facultates ~~mihi~~ miscello mihi nouertaturq̄ sint
Si potes extra tuū periculum si ita uidetur, cōmoda te bene
valum in hac re Crebelulo si nō potes si nō uidetur faciendum
Ne velis posse ne uideatur faciendum q̄ velim nouc et meo
gravari aut ferre molestię quippiam vadiam. A quo amori
tantum, ne tam abiectum hominem (si saperem rectius) esse satis supq̄
debebat Sororem ex ano tuosq̄ oes salvos ee velim
Paratho nō possum peig petari q̄ milisipi Vale ter bene
et feliciter Ex Basilea IIII Nonis Decem.
Anno D.D.D. XXI.

Conradus Crebelus tuus.

Hoc prea hoc mihi
suggessit tum domine
ne unus lectus iunxi,
set

O celum mare terra Deus aula
Quę me ne dominum modo notabat
Seruandum mage proprijs ocellis
Mox seruum monosyllabum imperatrix
Perfecit nunc uenditura cassa
Spretum ridiculum calamitosum
Quod nil à mage Punicam puellis
O celum mare terra Deus aula.

D. Doctori Ioachimo Vadiano viro utribus modis clarissimo et charissimo affini suo

Apl. S. Gallus